

μον σ' έχου Σατανά, με τούτους τούς μαγαριμένους!...
Κι' ο Μάνθος στανοκοιμήθηκε...

Τὴν ἄλλη μέρα εἶδε τὸν Γενιώμιν νὰ κρατᾷ μὴ γιαούρτι.
— Γιὰ τὸν τρενεράλλε; τὸν ρότση.
— Βοὴ, βοὴ!
— Βοὴ νὰ νὰ σοῦρθη, χελωνοράε τοῦ διαόλου!
'Ο Γενιώμιν τὴν ἀδείασε σ' ἕνα πιάτο κι' ἄρχισε νὰ σιτῆι λίγο
λεμονὶ ἀπὸ πάνω της.
— Γιαούρτι ἀγιολεμένου τὴν ζάνει; φρόναξε ὁ Μάνθος.
— Λεσσέ - μοῦ ἀ, σὺλ-βου-πλέ!
— Νὰ σὲ πάρη καὶ γι' σ' ἄλ' ἔση, Παναγία μου!
'Ο Γάλλος πῆρε κατόπι κι' ἔρωξε ζάχαρι στὴ γιαούρτι.
'Ο Μάνθος τὸν ζήτηζε ἐκκληρητός.
— Οὐ μὴ παλάβοσι οὐ χοροφίνης; 'Η μήπως οἱ Φράγχοι κι'
τοῦ γιαούρτ' θὰ μᾶς τοῦ διοργανώσουνε!...
Κι' ἔπειτα ἀνέβηκε στὸ κεφάλι του.
— 'Α! Οὐλα κι' οὐλα, Μπουρούε νὰ χαλάσουν ἂν θέλουσι τὸ στρα-
τό, μὰ τὸ γιαούρτι ὄχι!...
Καὶ ἄραπε τὸ χέρι τοῦ Γενιώμιν, ἀγιοιμενός, τρομερός!
— 'Αφ' στο, ζαγάφ, κάτου!...
'Ο Γάλλος φοβήθηκε.
Κι' ὁ Μάνθος πέταξε τὸ πιάτο κάτω
καὶ τὸ κλοτσιάτησε!
— 'Αζοῦς ἐκεῖ νὰ βάλωσι χέρι στὸ
γιαούρτι!
Κι' ἐσπρωξε τὸν κλόκοιρο Γενιώμιν,
καὶ τὸν τινάξε κάτω!...

"Οταν συνῆλε ὁ εἰκόνας, τότε πλεὶ
συλλογίσθηκε τὸ μέγεθος τοῦ παρασημα-
σίου του. Εἶδε στρατοεικέα ἐμπρὸς του νὰ
ὀρθώνονται καὶ φιλιάξες νὰ τὸν κρατοῦν
κλεισμένον... Εἶδε καὶ τὸν ἐαυτὸν τὸν
καταδικασμένον στον δία τῆς Γαλιλιζῆς κοι-
νίας θάνατον!... "Ολες ἡ βρασιεὶ πατά-
τες, τὰ νερόβουρα ἐντόσια, οἱ ποιεῖδες
καὶ ἡ ἀρδεῖς σάλτσες ἄρχισαν νὰ τὸν πε-
ριωκλιόουνε καὶ νὰ τὸν πνίγουν... Τὰ
κρῖνα τὸν Φραντζέσκον φερᾶν ἀνατορζι-
λες τοῦ φρένανε στὸ κορμὶ του. Τὸ αἶμα
του, σὺν τοῦ, στὴς ἀγριότητες του ἔγινε καὶ
μὴ ζάλη, ἕνας ἄλλος τὸν ἔπαισε, μὴ
θαμπαδά ἀνέβηκε στὰ μῖτια του, ἡ διὰ
νοιά του σκοτίστηκε καὶ εἴχτηκε στὸ δῆ-
μο, τρέχοντας σὺν ἀρηρασιμένους, σὺν
τρελλός..."

Χωρὶς νὰ καταλάβῃ κι' αὐτὸς τὸ πῶς,
βεβήθηε στὸν λόζο.
— Τί ἐπαῖξε, σὸφ' Ἀυάφαιτη; τὸν
ρότση.
— Οἱ Φράγχοι θὰ μᾶς διοργανώσουν
τὸ γιαούρτι!...
Κι' ἔπειτα ἀναίσθητος στὸ χῶμα, δι-
πλα στοῦ μαγειρεῖα τοῦ στρατοῦ.
Οἱ στρατιῶτες τὸν περιζήλωσαν κι' ἔ-
τρεξε κι' ὁ γιατροῦ τοῦ λόζο!
— Λίγον ἀδέρω φέρτε του... διεταξε, Γεφρωσε, δεκαεὶ ἀδέρ-
ω, μὴν πάθῃ τίποτα ὁ ἀνθρώπος!...
'Ο Μάνθος μισοῖνε τὰ μάτια του!... "Αζοῦγε τὸ γιατρό κι' ἔ-
ζήτηζε γόρφο στὸ μαγαρεῖο τοῦ κομηνατοῦ τὴν ζούατα, ποῦ κοχλά-
ζαν τὰ καζάνια καὶ μοσχομύζων... "Ανοστέναξε τότε βαθεῖα καὶ
εἶπε:
— "Ἐνα σ' κωτία νὰ μοῦ φέρωσι καλύτερα, γιατρό... Μὴ λίγη
ρηγανούλα κι' ἀλατάρι!...

Τ Ε Λ Ο Σ ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Γύφτικο σπίτι ζαίγετα κι' οἱ γῆτοι περιζήωνται.
Δὲν ἐφῆξαμε ἀπ' τὰ μάτια καὶ θὰ φέξωμε ἀπ' τὰ φρέδια.
Δὸς τοῦ λωλοῦ νὰ πῆι νὰ ἰδοῖ τὸ νοῦ του.
Σὲ τοῦτο τὸ στραβὸ χοροῖο δὲν εἶχαν ἄλλον κι' ἠθοῦ ἐγὼ.
'Η ἀφρόσπειτα μετ' τὴν ἀρχαυτὰ γνωρίζονται ἀπὸ μακρὰ.
'Η θλόρες κόβουν γόνατα κι' ἡ ἔγνοτες κόβουν γέφυρα.
'Η μαχαυτὰ γιατρεύεται, μὰ ὁ κωκὸς λόγος μένει.
'Η πείνα τὸν ευγενικό ἀδιάντροπο τὸν ζάνει.
'Ηθραν τὰ πετοῦμενα νὰ βγάλουν τὰ κωδόμενα.
Θέλει ὁ χόσος καὶ γταῖν οἱ μήνες.
Ξενοθερίζεις, τραγοῦδάς, κακὸ χερμῶνα θὰ τρα-
θάς.
'Ο λωλὸς σφάλλει δάμα κι' ὁ φρόνιμος κινάμα.
'Οποῖος σκοντάφει τὸ πουρνὸ, ὀήμερις σκοντάφει.
'Ο ὕστερονὸς μετανοιοῦς τίποτε δὲν ἀξίζει.

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

Η ΝΥΧΤΕΡΙΔΕΣ

Πῶς παρεξηγήθηκαν τὰ ἄλλα κατὰ ζωῶ. Τὶ ὑπηρεσίες προ-
σφέρουν. Τὶ ἐπίστευαν ἄλλοτε, φέδες καὶ τρώμε. Μιά τρα-
γουχὶ ἱστερία. Τὸ πάθμα μῆς μικρῆς πριγκηπέσσας. 'Η νυ-
χτερίδα ποῦ γαντζώθηκε στὴν περρούα της. 'Ο πανικός, Σα-
κκάτισα σ' ἄλη της τὴ ζωῆ. 'Ο διαγωγὸς τὸν νυχτεριδῶν κτλ.

"Ἡ νυχτερίδα ποῖοι νὰ εἶνε ἕνα ἄσχημο καὶ ἀποροστομικό ζῶο,
ἀλλὰ δὲν εἶνε καθόλου ἐπικίνδυνο. Ἀντιθέτως εἶνε ἕνα ζῶο πολὺ
χρησιμο, γιὰ τρέφεται ἀποκλειστικά μὲ βλαβερὰ ἔντομα. Τὴν πα-
λιμὰ ἐποχὴ θεωροῦσαν τίς νυχτερίδες ὡς δηλητηριώδη ζῶα! "Ἐλεγον
μάλιστα πὸς ἄποιο ἀνθρώπο ἀγγιξε ἡ νυχτερίδα τοῦ μετάδιε ἕνα
ἀθεράπτεο ἔλξμα.

"Ἐπίστευαν ἐπίσης ὅτι ἂν κανεὶς ἔπιανε νυχτερίδα μὲ τὸ χέρι του,
θάβγαζε μαζοῦς σταχτιές τριῆς στὴν παλάμη του!...

Πρὸ ἑκατὸν πενήντα ἐτῶν ὁ φόβος τὸν νυχτεριδῶν ἦταν εὐφύ-
τατα διαδεδομένος καὶ στοὺς πλὸ μορφωμένους ἀκόμη ἀνθρώπους.

"Ἦταν τότε ἡ ἐποχὴ τοῦ βίου φοροῦσαν περρούες, κωμωμέν-
ἀπὸ λινὰ ἢ ἀπὸ ξένα μαλλιά. Σὲ κά-
ποια λοιπὸν ἀπὸ τίς μικρῆς πριγκηπέ-
σας τῆς Γερμανίας ἐπρόκειτο νὰ δοθῆ
μὴ ἐρασιτεχνικὴ παραστάσις. 'Η σπη-
νὴ εἶχε στηθῆ στὸ μέσον μῆς παλιῆς σέ-
ρας, στὸ περιβόλι τοῦ παλατιοῦ.

"Ἦταν μὴ ὥραία καιοκαιρινὴ βραδυά.
"Ἀπὸ τίς ἀνοιχτῆς πόρτες τῆς λαμπροστο-
λιωμένης καὶ φωταγωγημένης σέρας
ἔμπαναν ὄλες ἡ εὐωδίες τοῦ ἀνθισμένου
ζήπου. "Ὀλὴ ἡ Αὐλὴ εἶχε μαζετῆν κάτω
ἀπὸ τὴ σπηνὴ καὶ περμῆνε νὰ ἀρχίσῃ ἡ
παραστάσις. Σὲ λίγο ὑπόθηκε ἡ αὐλαία
καὶ ἡ κωμωδία ἀρχισε. "Ἐξάρνα βιοὶ ἐ-
παύσαν ἀπὸ φρενὴ, ἀκούγοντας μὴ
σπαρταζικὴ χροαγῆ. 'Η κῶμὴ τοῦ πρι-
γκηπῆ, ἡ νεαρῶτατι πριγκηπίσσα Πα-
λινα, ποῦ ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ μέρος στὴν
κωμωδία, ὄρωσε στὴ σπηνὴ μετ' τὴν ἄ-
γωνία ζωογραφισμένη στὸ πρόσωπό της.
"Τρέχοντας σὺν τρελλῆ ἔδω κι' ἐκεῖ, ἐ-
πῆδησε ἀπὸ τὴ σπηνὴ κάτω στὴν ὀρχή-
στρα, ἔπειτα ἀπάνω σ' ἕνα αὐτὰ μὲγά-
λα ἀναλόγιο, τὸ ὁποῖον ἔσπασε ἀπὸ τὸ
βῆρος της, καὶ σορῶστηκε ἀναίσθητη
στὸ πάτωμα!...

"Ὀλοὶ ἔτρεξαν νὰ τὴν βοηθήσουν.
Τὴν σπρωσαν καὶ τὴν ἔατλωσαν στὸ
κρεβάτι της. 'Η πριγκηπίσσα συνῆλε,
ἀλλὰ ἄρχισε νὰ φωνάζῃ καὶ νὰ καλῆ εἰς
βοήθειαν, ἐνῶ τὸ σῶμα της τινάζονταν
ἀπὸ φοβεροῦς σπασμοῦς.

Ποῖα ἦταν ἡ ἀφορμὴ ὀλες αὐτῆς τῆς
μαχαρίας; Μία νυχτερίδα, ποῦ εἶχε
γαντζωθεῖ ἀπάνω στὴν κασορῆ, που-
δορασιμένη περρούα τῆς δυστυχισμένης
πριγκηπίσσης!... "Οταν οἱ γιατροὶ ἐξήτασαν τὴ νέα, εἰδῆσαν ὅτι
εἶχε σπᾶσι ἕνα της πλευρὸ καὶ εἶχε πολλαπλὰ κατάρματα καὶ στὰ
δύο της πόδια.

Τὸ αἶμαο χορτίσι ποῦ ἦταν μῶλις δεκαεὶς ἐτῶν, ἔγινε καλά, ἀλ-
λὰ ἔμεινε σ' ὀλη της τὴ ζωῆ σακάτισσα, ἀναγκασμένη νὰ περπατῆ
μὲ δεκανίκια.

Τὴν ἄλλη μέρα, ὕστερα ἀπὸ τὸ δυστύχημα αὐτό, ὁ ντελλῆς ἐγνω-
στοποίησε σὲ ὀλόκληρη τὴν πόλι, ὅτι κοὶ ὑπῆρξον τῆς Αὐτοῦ 'Υψη-
λῶτατος ἦσαν ἐποχρησμένοι νὰ ἐξοντώσουν ὀλα τὰ ἐπικίνδυνα καὶ
δηλητηριώδη ζῶα, ποῦ κοινὸς ἀποκλιόυνται νυχτεριδῆς! "Οποῖος πα-
ρέδιε μὴ δωδεκάδι ἀπὸ τὰ διαβολικά αὐτὰ πλάσματα στὴν ἀστυ-
νομία, θάπαυε ὡς ἀμοιβὴ ἕνα ἀσημένιο τᾶλληρος.

"Ἐννοεῖται ὅτι ἄρχισε ἀμέσως ἄγριο κινήγη ἐναντίον τὸν ἀθῶον
νυχτεριδῶν. Τὶς κινήγησαν μετ' φανῶμα σ' ὀλα τὰ ἐρηπόμενα κτί-
ρια, ὅπου κατέφειγαν, ἡ ἀνάβαν φωτιὰ κάτω ἀπὸ τοῦς σκοτεινοῦς
θόλους κι' ἔτσι τὰ δυστυχισμένα ζῶα ἐπνίγοντο ἀπὸ τὸν καιρὸ.

Μία μέρα ὡς ἐξεροφῆ πορκαῖα καὶ ἔκαψε ἔντεκα σπιτία καὶ
δεκαεπέννα ἀχρωφῆς. Καὶ ὀλα αὐτὰ γιὰ μὴν ὀκτωβρὶ νυχτερίδα!...

ΑΣΤΕΙΑ

'Η σὺς υγος.—Μὰ αὐτὴ ἡ ὑπηρετίω μᾶς
ἔγινε ἀνευφορῆ, τὸ κατάλαβε; "Ὅριστε, τώρα
κοὺ λείπον τὰ ποικῶμά μου. Φαίνεται πὸς τὰ
φῶρεσε, ἐνῶ ἐγὼ ἔλειπα στὴν ἔσοχῃ.

'Ο σὺς υγος.—'Αδύνατον, ἀγάθῃ μου. Θὰ
τὸ παρατηροῦσα ἐγὼ!...

